

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 97

číslo: 40

1. října 2017

Cena: 8 Kč

Knihovna dr. Františka Kováře znovu zpřístupněna

Původní tzv. Kovářova knihovna byla zřízena Ústřední radou Církve československé (husitské). Jejím uspořadatelem byl dr. František Kovář, tehdejší ředitel bohoslovecké koleje a pozdější třetí patriarcha. Proto nese tato knihovna právě jeho jméno.

Na počátku čtyřicátých let minulého století čítala knihovna tři tisíce dvě stě svazků a jejich cena byla odhadována na sto padesát tisíc tehdejších korun.

V současnosti čítá tato část zhruba devět tisíc svazků. Jedná se převážně o publikace z konce 19. a ze začátku 20. století z oborů teologických, filozofických, historických a dalších humanitních. Z této literatury předně katolické a evangelické, ale i z další, čerpali poznání „otcové zakladatelé“ Církve československé (husitské), jako například Karel Farský, Karel Statečný, Alois Spisar a František Kovář. Je dokladem jejich rozhledu a myšlenkové orientace v tradici i duchovních zápasech doby.

Myšlenka obnovit Kovářovu knihovnu v budově ústředí Církve československé husitské v Praze 6 – Dejvicích našla podporu a trpělivou práci se tato idea stala skutečností. Od května roku 2016 byly zae-

vidovány další knihy v počtu šest tisíc svazků. Celkem tedy i s původní částí Kovářovy knihovny je v současnosti přístupných celkem kolem patnácti tisíc titulů.

Prostorovým centrem knihovny je místnost studovny. Je vybavena prosklenými knihovnami a nábytkem z této původní knihovny z dob Karla Farského a Františka Kováře, kdy byla užívána od roku 1926 po postavení dejvické budovy ústředí a bohoslovecké koleje. U vchodu do znovu zpřístupněné církevní knihovny nás uvítá obraz s portrétem dr. Františka Kováře, jehož autorem je prof. Jan Znoj.

Jedno důležité těžiště této církevní knihovny je v období české reformace, které je zde zastoupeno nespočtem pramenů a literatury. A především pak má knihovna své obsahové jádro v literatuře vztahující se k Církvi československé husitské

Dokončení na str. 3

Rozhlasové bohoslužby

Milí čtenáři, rádi bychom vás upozornili na rozhlasové bohoslužby, které budou vysílány v neděli 15. října ze sboru kněze Ambrože Církve československé husitské v Hradci králové (Ambrožova 729/1).

Boží bojovník

Jestliže jsme slavili památku knížete Václava, jest záhodno, abychom vzpomněli také nepřemožitelného vůdce tábořských vojáků, slepého hrdiny a bojovníka Božího, Jana Žižky z Kalicha, který 11. října 1424 na poli u Příbyslavi vydechl svého velikého ducha...

Když oslavovali jsme 500letou památku jeho smrti, chlubil jsem se před celým světem, že jsme Žižkovým národem, že Žižka žije v hlavách i v srdcích našich, že zůstane věčně naší chloubou a nesmrtelným ideálem. A za rok, za dva roky, kdo ho vzpomíná? Kdosi řekl, že národ, který ctí své velké muže, ctí sám sebe.

Žižka zasluhuje, abychom naň nezapomínali. Je pravda, že byl tělem i duší vojákem, bojovníkem, válečníkem. Ale byl přítom mužem, který hluboce nábožensky myslel, cítil a jednal a žil.

Čteme-li jeho listy, žasneme, jaká víra, jaké huboké a pevné přesvědčení náboženské skrývalo se v tom napohled tvrdém srdci.

Jisto jest, že Žižka v době náboženského a mravního úpadku viděl mnoho náboženského formalismu. Přece však neřekl, že náboženství jest věci překonanou a přežitou, že musí být odstraněno a nahrazeno něčím novým. Naopak, on byl přesvědčen o důležitosti náboženství pro člověka i pro národ, a proto s největší rozhodností hájil je proti všem...

Žižka je vůdce tábořského bratrstva, vůdce, který požívá moci téměř královské. Ale mezi jeho lidem uplatňuje se vždy zásada: Já pán - ty pán. Není tu ani pánů, ani kmánů, ale samí bratři. Žižka nečiní mezi svými lidmi rozdílu. Je jejich otcem a cítí se před Bohem a podle zákona Páně všem rovným.

Obec tábořská jest jedna rodina, kterou stmeluje bratrská láska.

Co by to znamenalo pro nás a pro náš národ, kdyby tento duch demokratické spravedlnosti pronikl i v naše řady?...

Žižka byl mužem pořádku, železné kázně, autority zákona. Věděl, že anarchie vede k rozkladu a zániku. Proto ve vojsku i na sněmu usiluje o pevný řád a netrpí nepořádku. A takové kázně vždy je třeba. I dnes. A zvláště dnes.

Z ČZ 41, 1927

Církev československá husitská společně s obcí Čejetice a s Armádou České republiky, zastoupenou 25. protiletadlovým raketovým plukem „Tobruckým“ Strakonice

vás při příležitosti 593. výročí smrti Jana Žižky z Trocnova srdečně zvou na setkání

u Památníku Jana Žižky z Trocnova v Sudoměři v sobotu 7. října 2017 od 14.30 hodin,

které se koná pod záštitou Mgr. Ivany Stráské, hejtmanky Jihočeského kraje.

V rámci programu zazní vystoupení Žestového kvintetu Ústřední hudby AČR, projevy a pozdravy řady osobností z naší církve, z prostředí politického a vojenského, obce legionářské i zástupců měst. Součástí programu je i historická reflexe Odkaz České reformace, pietní akt s modlitbou a požehnáním patriarchy Církve československé husitské a závěrečný program Šermířů SHŠ Kalich.

Církev československá husitská, Kulturní rada CČSH společně s Armádou ČR, zastoupenou 31. plukem radiční, chemické a biologické ochrany v Liberci

zvou srdečně k setkání

u příležitosti 593. výročí smrti Jana Žižky z Trocnova ve čtvrtek 12. října 2017 od 18 hodin

v Severočeském muzeu v Liberci, Masarykova tř. 11. Setkání se koná pod záštitou patriarchy Církve československé husitské ThDr. Tomáše Butty, Th.D., a královéhradeckého biskupa Mgr. Pavla Pechance.

Z programu: Esej „Jan Žižka v paměti míst Čech a Moravy“ (PhDr. Mgr. Milan Svoboda, Ph.D.)

Projevy a pozdravy: patriarcha CČSH ThDr. Tomáš Butta, Th.D.

• zástupce 31. pluku radiční, chemické a biologické ochrany v Liberci

• královéhradecký biskup CČSH Mgr. Pavel Pechanec

• vojenský kaplan kpt. Petr Šabaka

• vikář libereckého vikariátu CČSH ThMgr. Benjamin Mlýnek

Hudební spolupráce: Vokální soubor Aurea Rosa, vedený prof. Mgr. Janou Konvalinkovou

Setkání moderuje Mgr. David Tomčík.

Básník rozpoznává Pravdu

„Pro mě je poezie především způsobem myšlení, myšlením hlavou i srdcem. Koncentrovaným vnímáním, bez něhož bych světu rozuměl jen chabě a fragmentárně,“ řekl v jednom rozhovoru básník Jiří Žáček. Básně oslovují naše city i naše kritické myšlení, naši tvořivost, vyvolávají prožitky z podvědomí, zasahují do více rovin a pomáhají k hlubšímu pochopení smyslu života. Je vhodné si v této souvislosti připomínat, že poezie má velkou ontologickou hodnotu.

Oslovuje celou strukturu osobnosti. Pomáhá naší tolik zanedbávané intuici, vyjadřuje slovem vnitřní hlasy. Má nenahraditelnou poznávací hodnotu. Různá významová pole slov vyznačují zintenzivněné bytí, naše sensorium se prohlubuje. Někdy bývají ve verších přítomna dokonce i prorocká vnuknutí. Jako básnického proka vnímáme například Karla Kryla. Poezie utiňuje, hladí, zklidňuje, přechází v meditaci a v modlitbu, rozevírá více úhlů pohledu. Ví o pokoře,

Žebráci

Jiří Wolker

Pán Bůh jedenkrát přišel ke mně
jak žebřák s mošnou a holí:
Spal asi na seně,
vonělo z něho jak z červnových polí,
na prahu stanul a prosil.
Tenkrát měl jsem
mnoho zlých věcí, které dech úží,
černé šaty, límec, knihy vázané v kůži,
a že jsem byl syt,
tak vážně jsem přemýšlel,
zda lépe je zemřít či žít.
Nic jsem mu nedal, - neměl jsem rukou.
Jen jsem se styděl,
když jsem jeho oči viděl,
modré od západu k východu.
Pán Bůh odešel.
Dveře zůstaly otevřené.
Ty jednou mě vytáhly bez límce a knih,
na cestu daly mi mošnu a chlapecký smích,
mnoho smutků a urážek do uzlíčku
a stříbrnou vzpomínku na matičku.
Teď chodím městem a Pána Boha hledám,
vím, že tu chodí s mošnou a holí,
vím, že se jednou s ním shledám,
ale už mě to nezabolí,
protože nemám žádných zlých věcí.
Vezme mě s sebou. Stoupnem si na nároží
s čepicí v rukou, slunce nad hlavou.
„O lásku prosíme, lidé boží, -
- otevřte srdce!“
(Sb.: Host do domu)

o vině i odpuštění. Je to sarkastická a nemilosrdná glosátorka takových slabostí a propadů, jako je pýcha, sobectví, přehnaný neoindividualismus, ironicky upozorňuje na zbabělost, lež, závist, žárlivost, konzumní způsob života, alkoholismus a jiné závislosti. Napsat básně věnované závažným tématům naší existence znamená vydat tíživé svědectví o vnitřních zápasech při rozpoznávání Pravdy, o hledání své spirituality, celistvosti, o vztazích lásky a přátelství, o rodinných „diagonálách“. Poezie je podle nositele Seifertovy ceny Pavla Šruta „zlá milá“. Je náročná, je to řeč pravdy, která se zrcadlí v metaforách a nabízí žhavé obrazy. Skutečný básník neuhýbá před pravdou, nechává se jí dokonce zraňovat, nechává se ovšem zraňovat i krásou. To je vzhledem k naší nedokonalosti také velmi bolestivý dotyk, je ovšem zároveň i radostný a povznášející. Žhavé magma nitra vyvěre na povrch, vytvoří obrazy, seskupí slova, jejichž rozmanité vnitřní energie na sebe vzájemně takřka nepostižitelným způsobem navazují. Básnická tvorba je svědectví, misie, zpověď, dušezpyt i kajicnost. Řečeno s J. Amosem Komenským hledání „hlubiny bezpečnosti“, „pouť labyrintem“ na cestě života. Autor veršů se pokouší o takovouto výpověď a chce nabídnout ve svých metaforách tušení základních dimenzí bytí. Učí nás účtět ke slovu, k mateřštině, ví o posvátnosti daru slova, o všudypřítomném životním přesahu. Pravdě nemáme vzdorovat, máme se jí otevřít. Básník nás posiluje tím, že mistrně pojmenovává, co prožil a překonal, jak se vnitřně plně vydal ze svých sil při hledání vertikály života.

Olga Nytrová

Mlčeti zlato

Ačkoli vím, kam se táhne trať
je každá cesta poutí do temnot
odkud mě voláš: Vrat' se, vrat'!
Ale tma se lepí na podrážky bot.

Ačkoli vím, kam směřují koleje
stává se kupé cestovní zpovědníci
kde tulák s tajemstvím zavřen je.
Tmám za oknem nesmí o něm říci!

Ze sbírky Lukáše Bujny: Vzývání Panny.
Ilustrace Michael Štojdl. Vydala Plzeňská diecéze Církve československé husitské 2017. 72 stran. Cena 50 Kč. Objednávky: kancelar@plzenskadiocese-csch.cz. Nebo u autora: bujna@seznam.cz

Více se o sbírce Lukáše Bujny můžete dočíst v recenzi Martina Grubera v Českém zápase č. 38.

Nad Písmem

O otci a dvou synech

Mt 21,23-32

Z kazatelského plánu

17. neděle po svatém Duchu

Hospodine, vše, co jsi na nás uvedl a co jsi nám udělal, podle pravdivého soudu jsi učinil, protože jsme zhrěšili proti tobě a neposlouchali tvá přikázání. Avšak nezříkej se nás úplně pro své jméno a nevzdaluj své milosrdenství od nás.
PŘÍDAVKY K DANIELOVI 3, 31.29.34.35

První čtení: Ezechiel 18,1.29-32

Tužby pro dobu po Duchu svatém (V):

2. Aby upevňoval naši vůli a přivedl nás k vítězství nad našimi lidskými slabostmi, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám dal sílu vzdát se všeho, co brání Krista následovat a jeho zákon zachovávat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, svou všemohoucnost prokazuješ hlavně v milosrdenství a soucitu. Daruj nám plnost své milosti, abychom dosáhli tvých zaslíbení a získali podíl na nebeském dědictví! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Filipským 2,1-13

Evangelium: Matouš 21,23-32

Verš k obětování: Žalm 80,20

Verše k požehnání: Žalm 119,49-50

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, učiň nás vždy připravenými naslouchat tvým příkázáním, abychom byli hodni tvých svatých darů! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 44, 51, 95, 109, 110, 111, 144, 191, 194, 288

Podobenství o dvou synech je vlastně banální a běžný příběh větší rodiny. Dva bratři a otec, který potřebuje, aby synové pomohli s rodinným podnikem. První se vzpouzí, ale nakonec jde a pracuje na vinici. Druhý nadšeně přikyvuje, ale pak nic nedělá.

Odpověď na otázku „Kdo z těch dvou plnil otcovu vůli?“ je zřejmá. No přeci ten, který šel a pracoval. Jenže zpočátku to tak nevypadá. Podívejme se na onen příběh postupně. Oba dva synové mají jít pracovat na vinici. Není napsáno, co konkrétně je nutno dělat. Možná mají okopávat, možná sklízet. Vždyť také práce na Boží vinici je různá. Někteří jsou povolání, aby pečovali o duchovní semínka, jiní aby povzbuzovali a doprovázeli, a ještě další, aby sklízeli a přiváděli tak lidi ke spáse. Každý má své specifické obdarování a úkol. Tak jako byli osloveni oba dva synové, tak také všechny děti Boží jsou volány a potřebné na Boží vinici. Co pak znamená ona práce na vinnici Páně, poznáváme lépe ze souvislostí. Ti, kteří budou první v nebeském království, jsou celníci a prostitutky, kteří uvěřili Janu Křtitelovi. A jejich životní příklad potom

inspiroval další. Poslechli Janovo volání „Čiňte pokání a obraťte se!“ Jít na vinici tedy souvisí s uvědoměním si své nedokonalosti a obrácením. Obrácení pak v řeckém originále souvisí se změnou smýšlení. A to se stalo také tomu prvnímu synu. Nechtělo se mu. Odmítl svého otce. Ale potom změnil své uvažování. Litoval svého postoje a šel dělat to, co po něm otec chtěl. Za vším je cítit láska. Možná, že je drzý, odmlouvá, ale je pravdivý. Může si to dovolit. Není přece otrokem, ale milovaným synem. A sám má tatínka rád. Uvědomí si, že se nezachoval správně. Vždyť táta to myslí dobře. Nakonec nepracuje jen pro otce, ale také pro sebe. Vždyť i on má podíl na výnosech otcovy vinice. Řeklo by se o něm „šel do sebe“. A to je krásně vyjádřeno, o co vlastně jde. Jít na hlubinu své duše, podívat se do svého srdce a tam hledat podstatné a důležité.

Druhý syn své smýšlení nezměnil. Neměl to zapotřebí. Na první pohled vše vypadá spořádaně. Tak, jak to má být. Hlavní je vytvořit zdání. Ale už jeho „dokonalá“ odpověď se jeví být podezřelá. „Ano, pane.“ To zní téměř jako odpověď otroka nebo vojáka. Zná onen syn vůbec milujícího otce? Anebo je to pro něj jen „caput familie“, hlava rodiny, možná trochu výbušný patriarcha, pro kterého se všechno musí odkývat, aby byl klid, ale vlastně jeho slovo nebrat vážně. Jakoby zde chyběla láska, hlubší vztah. Pak není důvod překonat svou pohodlnost. Síla prvního syna byla v tom, že si uvědomil, že táta ho miluje a on miluje táta. V tom je také naše síla. I my jsme našim nebeským Otcem milováni a jsme voláni k lásce a důvěře. Ta se pak projevuje přijímáním Boží vůle a ochotou ke službě. Amen.

David Smetana

**Nebeský Otče,
zbav mne mé duchovní pohodlnosti
a obnov mou lásku a touhu po službě tobě i svým bližním.
Amen.**

Knihovna dr. Františka Kováře...

Dokončení ze str. 1
v kontextu novodobých duchovních proudů a dějin. Měly by zde být časem dostupné také všechny publikace, které vydala Církev československá husitská během sta let, ať již v ústředí, v diecézích, ale i v jednotlivých náboženských obcích. Nacházejí se zde v kompletnosti i časopisy,

Portrét dr. Františka Kováře od prof. Jana Znoje visí na stěně při vstupu do knihovny

jako je Český zápas, Náboženská revue, Svoboda svědomí a Teologická revue, které dokládají pestrost života, myšlenkovou práci a zápasy naší církve v různých obdobích její cesty od počátku k současnosti. Knihovna je od 15. září tohoto roku částečně zpřístupněna pro prezenční výpůjčky. I přes neúplnost se zde nabízí bohatost zdrojů informací pro duchovní, bohoslovce, studenty, badatele a další zájemce. Vzhledem k tomu, že se jedná o prozatímní zkušební režim nového zpřístupnění církevní knihovny, prosíme zájemce o trpělivost a shovívavost, že všem požadavkům nebude možné hned vyhovět. K zaevidování zbývá totiž ještě nemalé množství dalších shromážděných a uložených publikací. Obnovená knihovna Františka Kováře vzniká jako součást přípravy ke 100. výročí Církve československé husitské, v němž můžeme využít z dědictví „duchovních otců“ a navázat na ně tvůrčím způsobem v naší přítomnosti.

Tomáš Butta
patriarcha

Blahopřání

V těchto dnech, v závěru září, poděkoval za dar života slovenský biskup ThDr. Jan Hradil, Th.D., Dr. h. c., jehož jméno během práce na duchovním poli ověřila řada titulů a zasloužených cen a vděčných uznání, ale já i dnes vzpomínám na naše rozmluvy při biblických hodinách na faře v Náměšti nad Oslavou, kde mne oslovil svým nezdolným optimismem, čerpajícím z pramene biblické víry a uměním neokázalé pomoci, právě tam, kde bylo zapotřebí konkrétní služby člověku v nouzi, třeba na místech, kde to nikdo nevidí, a tak si dovolím vyslovit poděkování za tak vzácný dar setkávání s duchovními ovacemi by bratr biskup nikdy nesouhlasil, jenže 28. září je den jeho narození, a tak mi dovoluje pár vzpomínek.

Jeden příběh z biblické hodiny mi zůstane trvale v paměti. Stalo se to na rušné křižovatce. Ze zatáčky se vyřítilo auto, skřípění brzd, smyk a náraz do sloupu pouličního osvětlení. Drcení plechů a řinkot skla otočily pohledy chodců k nabouranému vozu. Z kabiny vystoupil muž, zapotácel se a padl na zem. Vzápětí přispěchala žena a před zraky ostatních se nakláněla nad bezvládným tělem. Vtom ji hrubě odstrčil další ze svědků nehody – Udělejte místo, ženská, mám kurz rychlé pomoci – a začal měřit zraněnému tep a druhou rukou mu rozepínal košili. Odstrčená paní zpytavě hleděla na sebevědomého muže a po chvíli tiše pronesla – Až si nebudete vědět rady a rozhodnete se přivolat lékaře, tak se neobtěžujte a neutrácejte za telefon, já už jsem totiž nějakou chvíli tady.

Ta situace by mě rozesmála, kdyby se nejednalo o tak vážnou chvíli – řekl mi tenkrát br. farář Hradil. – Naštěstí nešlo o těžké zranění a do příjezdu policie byl řidič při sobě.

A tak jsem pokračoval v cestě domů a cestou se mi začala vtírat neodbytná myšlenka, že přece nejsou jen úrazy na těle, vždyť stejně často zažíváme i havárie na duši, a sami nejlíp víme, kolik hořkosti a šrámů si ve své necitelnosti dokážem navzájem uštědřit a někdy býváme zranění i těžce a hojíme se dlouho, protože se bojíme volat o pomoc (co by si o nás taky lidi pomyslili?). A pak se mi vybavila scénka jak ze špatného filmu, ale vypadala přesně takhle: u duchovně poraněného člověka se kdosi sklání, když vtom ho odstrčí kolemjdoucí a praví – Ustup, chlape, co se tu pleteš, já jsem čerstvý absolvent teologické fakulty a rád bych to tady dal do pořádku. A hned se začne dotyčného vyptávat na podrobnosti a důvody jeho bolesti. A bytost odstrčená se jen tak zpovzdálí tiše dívá a pak pronese – Až si nebudete vědět rady a začnete volat na pomoc Krista, tak se nenamáhejte, já už jsem totiž nějakou chvíli tady.

Mnohokrát jsem se přesvědčil, že ve chvílích bolestných dokázal br. farář Hradil potřebným lidem pomoci a s humornou nadsázkou odmítal děkování a já se po těch letech setkávání domnívám, že věděl, jak je důležitá chvíle, kdy se obrátí na Hospodina, který z lásky k nám a ke stvoření poslal na svět svého Syna, tak málo by přitom stačilo, abychom byli uzdraveni hned, jenom se dozvědět, kde hledat Pána Boha, když ve světě kolem nás zní stále silnější hlas, že žádný Bůh asi není, zatímco on je všude, daleko i blízko, a při bohoslužebném shromáždění taky v nás, přátelé kurzů první pomoci, hledající zázračný lék k vyhojení všech ran a nemocí, díky za dar setkávání s duchovním Janem Hradilem v lékárně s Boží pomocí.

Jan Schwarz (absolvent bohosloví s doporučením ke studiu od br. faráře Jana Hradila)

Z dopisů našich čtenářů

Volby a Diotrefové

Opět se blíží další volby a ne jedny. Otevřme Bibli a zauvažujme o jedné pasáži z třetího listu Janova – 3. J 9,10. Ale stačí si otevřít Bibli kdekoliv a nejen číst, ale zamyslet se, jaká je pravda z té přes dva tisíce let staré knihy. Je zde vždy něco pro současnost.

„...ale Diotrefés, který si osobuje právo být mezi nimi první, nás uznává ... a na tom nemá dost – ani bratry nepřijímá, a těm, kdo je chtějí přijmout, v tom brání a vylučuje je z církve.“

V dějinách bylo mnoho a mnoho voleb různými formami. Již ve starém Římě nastaly před „volbami“, „chléb a hry“ = já, vám chudým, dávám toto, abyste volili mne.

Později: „jedině naše církev je ta pravá...!“ „...jedině já, král...!“ „jedině naše (moje) strana je ta pravá, jediné ona říká pravdu...“ Již Voskovec a Werich před volbami 1935 ve své „Babičce Měří“ se vysmívají volbám „...velká, stejně jako malá strana...“ Kolik opět bude letáků, plakátů, billboardů, předvolebních mítinků atd., atd. Kolik bude Diotrefů!

A po volbách? Začne opět „dělení krajice“, zvažování, která strana s kterou půjdou do koalice, i ty, které na sobě nenechaly ani pírkou čistě, se začnou objímat anebo opět prát o křesla. Stejně tak osoby, které v nich mají zasednout. A jakmile se nějak dohodnou, co voličům zbudě z předvolebních slibů?

Ať to bude, jak bude, vždy nám zbudě Kristus a dobří, upřímní lidé v naší církvi i mimo ni, jen je umět rozpoznat. Těm bohatým šlo a půjde vždy o moc.

Nezбудe nám nic jiného, než hledat ty, kteří snad mají nejbliže k lidem, k naší vlasti – vždyť za toto slovo se řada již skoro stydí. Bohatí a vládnoucí již tento pojem neuzívají.

Naše Církev československá husitská se vlastenecká snaží být – i ve svém týdeníku Český zápas – a nedává přednost různým stranám a Diotrefům. Uvažujme a diskutujme o tom, kdo jsou nejvíce a kdo jsou nejméně Diotrefové. Hledejme v Bibli, co nám říká a jak nás inspiroje i pro světský život a světské situace.

Tomáš Antonín Špaček
NO Žamberk

Církev československá a volby

Církev československá neztotožňuje se při nastávajících volbách se žádnou politickou stranou a také žádná politická strana není oprávněna agitovat jejím jménem. ČČS nechává svým příslušníkům úplnou volnost voliti dle svého nejlepšího přesvědčení kandidáty pokrokové, kteří dávají všechny záruky, že budou hájiti i zájmy církve československé. Ústřední rada ČČS Z ČZ 41, 1927

Poutník stav vrchností spatřuje

Vrchností rozdílní stupňové. Přišli sme tedy do jiné ulice, kdež po všech stranách plno vidím vyšších i nižších stolic: na nichž sedícím „pane rychtáři, pane purgmistře, pane úředníče, pane rejente, pane purkrabí, pane kanceliři, pane místodržící, páni soudcové, milostivý králi, kníže, pane“ etc. říkali. I dí mi tlumočnick: „Nu, tu máš ty lidi, kteříž soudy a výpovědi v rozeprech konajíce, zlé trescíce, dobrých přichraňující, řád v světě zdržují.“ „Tot jest ovšem pěkná, a mám za to, nevyhnudelná v lidském pokolení věc,“ řekl sem. „Odkud se pak taková lidé berou?“ Odpověděl mi: „Některí se k tomu rodi; jiní od nich, aneb od obce vybráni bývají, ti, kteříž by za nejmoudřejší ze všech a nejzkušenější a spravedlnosti a práv nejpovědomější uznáni byli.“ „I to pěkně,“ dí mi já. V tom mi se pohleděti udá, a spatřim, an se některí do stolic vkupují, jiní vprošují, jiní vpochlebují, jiní sami sázejí; a vida to, „hle, hle, neřád!“ zkríkl sem. „I mlč, všetyčko,“ dí tlumočnick; „zlým toho zaživeš, uslyší-li.“ „A proč nečekají,“ dí mi já, „až by zvoleni byli?“ Odpověděl: „Herež, oni sebe bezpochyby povědomi jsouc, s tou práci se býti znají: když je za ty jiní přijímají, co tobě do toho?“

Já tedy umlknou, a přiopravě sobě bryllí, hledím pilně po nich a uzřim věc nenadálou, že jmenovitě řídko který z nich všecky oudy měl, každému teměř něčeho potřebného se nedostávalo. Některí neměli uší, jimiž by stížnosti poddaných vyslychati; jiní oči, jimiž by neřády před sebou znamenati; jiní nosu, kterýmž by šibalů proti právu układy čenichati, jiní jazyku, kterýmž by za němě utištěné promlouvati; jiní rukou, kterýmiž by usudky spravedlnosti vykonávati mohli; mnozi ani srdce neměli, aby, co spravedlnost káže, konati směli.

Kteří pak všecko to měli, viděl sem je utrápené lidi býti: nebo na ně ustavičně nabíháno, ani pojisti, ani pospáti pokojně nemohli. Ježto ti druzí víc než odpolu zahálivý život vedli. I řekl sem: „Ale proč pak takovým těmto soudy a práva svěřují, kteří potřebných k tomu oudů nemají?“ Odpověděl tlumočnick, že toho není, než že se mně tak zdá. Nebo pry: Qvi nescit simulare, nescit regnare. Kdo jiné spravuje, musí často neviděti, neslyšeti, nerozuměti, byt' i viděl, slyšel a rozuměl. Čemuž ty, jakožto ve věcech politických neprošlý, nerozumíš.“ „A vždyť já vidím na mou věru,“ řekl sem, „že při nich toho, což by býti mělo, není.“ „A já tobě radím,“ dí on, „mlč: slibujit' sic, nepřestaneš-li mudrování, octneš se, kde by neřád...“

Lidská všudy nespráva. Zvláště, poněvadž sem i to vyšetřil, že ač světa správcové jmenování býti chtěli všickni ti, nesprávy však všudy plno bylo. Nebo buď že poddané sám pán, neb po trubách k sobě pouštěl; sám neb s nadmyčováním jiných výpovědi činil: tak mnoho sem křivd jako práva viděl, tak mnoho vzdychání a upění jako veselosti slyšel, a že se spravedlnost s bezprávím a moc s soudem mísí; rathouzové, soudnice, kanceláře tak nepravosti, jak spravedlnosti verštatové že jsou, a kteří se obhájcové v světě řádů titulují, že tak mnoho neřádu, jak řádu (a často víc) bývají, patrně sem vyrozuměl.

A podivě se, jak ten stav mnoho marnosti a blýštící se bídý v sobě kryje, požehnal sem jich tu a šel odtud.

Jan Amos Komenský,
Labyrint světa a ráj srdce, 1663

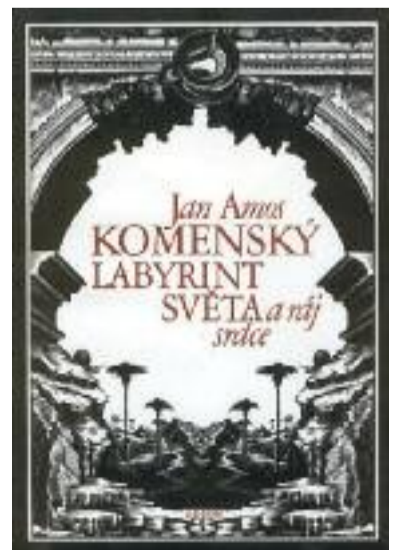
Motto: Co je váš život?

Jste jako pára, která se na okamžik ukáže a potom zmizí.

(List Jakubův 4,14)

Abychom nebyli párou nad hrnci egyptskými ale párou která v jistých okamžicích pootočí svět správným směrem. Ať jakkoli se páříme či neparujeme zůstáváme párou. Avšak párou jdoucí od úst Hospodinu.

Z knihy Aloise Volkmana:
Stopy co doby tropí

Zvonička v Bělem

V obci Bělý, místní části východočeského městečka Machova, byla začátkem září otevřena jednoduchá dřevěná kaple se zvonek. Nové místo k setkávání, sousedským rozhovorům, které rovněž poskytuje přístřešek a prostřednictvím informačních tabulí i poučení návštěvníků obce, vzniklo díky darům přátel a obyvatel Bělého i sousedních spolků a korporací, a především díky poctivé a obětavé práci mnoha dobrovolníků. Na

setkání spojeném s posvěcením zvoničky zazněl i projev se zajímavým shrnutím historie zvonů v Bělem (první zvon umístěný

v malé zvoničce na místní škole je písemně zaznamenán z roku 1823) a slova sestry farářky Olgy Libalové z naší církve. **red**

Z ekumeny

PRAŽSTÍ ZASTUPITELÉ ODMÍTLI UMÍSTĚNÍ MARIÁNSKÉHO SLOUPU NA STAROMĚSTSKÉM NÁMĚSTÍ

Mariánský sloup nebude znovu umístěn na Staroměstském náměstí. Nesouhlas s obnovením sloupu vyjádřili zastupitelé usnesením, které přijali po projednání dvou peticí týkajících se vztyčení mariánského sloupu. Magistrát se zabýval peticí za obnovení památky, pod kterou bylo podepsáno více než 3000 lidí, a peticí proti obnově sloupu s více než 1000 podpisů... Usnesení uložilo radě hlavního města učinit všechny právní kroky k rozvázání smluvních závazků a k odnětí souhlasu Prahy s umístěním sloupu na náměstí do konce letošního roku. Proti obnově sloupu hlasovali zastupitelé ČSSD, ANO, KSČM, Zelení a Piráti. Obnovu podpořili zastupitelé stran TOP 09, KDU-ČSL, ODS a Nezávislí. **Podle Christnet.cz**

NEJVĚTŠÍ RUSKÝ ŘETĚZEC KIN SE NEODVÁŽÍ PROMÍTAT SPORNÝ FILM O POSLEDNÍM CAROVI

Největší ruský řetězec kin oznámil, že nebude promítat film Matilda o milostném románu posledního ruského cara s petrohradskou baletkou. Reaguje tak na výhrůžky od náboženských extremistů a krajních nacionalistů, kteří snímek považují za rouhání. Cara a jeho rodinu, kteří byli zavražděni bolševiky, totiž ruská pravoslavná církev prohlásila v roce 2000 za mučedníky. Útoky a nátlak proti kinům kvůli Matildě následně odsoudil ministr kultury a ozval se i Kreml. Zmíněný řetězec disponuje celkem 75 kiny s 624 promítacími sály ve 28 ruských městech. Další řetězce kin ještě váhají, zda snímek na plátna pustí. Odhodlání Matildu zařadit do programu potvrzují zatím kina v Moskvě, kde jim radnice slibuje ochranu.

Oznámení sloučené sítě biografů Cinema Park a Formula kino, že snímek režiséra Alexeje Učitěle kina neuvědom s ohledem na bezpečnost svých návštěvníků, podle agentury Interfax rozhořčilo ministra kultury Vladimira Medinského. Následně požádal policii, aby uklidnila „aktivisty, utržené ze řetězu“, které označil za náboženské fanatiky. Akce proti Matildě podle něj představují porušení zákona i útok na státní kulturní politiku, jakož i zpochybní ústavní zákaz cenzury. Kreml označil za nežádoucí, aby repertoár kin omezoval nátlak extremistů. „K potírání extremismu naprosto není zapotřebí dávat nějaké zvláštní pokyny“, protože „situace je jasná“ a „dost nepřijemná“, prohlásil prezidentův mluvčí Dmitrij Peskov. Snímek Matilda, který Medinského ministerstvo povolilo s věkovým omezením diváků od 16 let, se má v ruských kinech promítat až od konce října.

Kampaň proti snímku vyvolala někdejší krymská prokurátorka, nyní poslankyně vládní strany Jednotné Rusko Natalija Poklonská. Snímek podle ní uráží city věřících i památku posledního cara. „Rusko je ve filmu ukázáno jako země šibenice, opinců a smilstva. Nemůžeme dopustit, aby se do kin dostal film, který záměrně falzifikuje historii a diskredituje, pomlouvá a vysmívá se jednomu z nejvýznamnějších svatých naší církve - caru Mikulášovi II. a členům jeho rodiny,“ argumentovala na začátku roku Poklonská. **Podle christnet.eu**

Zprávy

Srdečně vás zveme na liturgický workshop, který se uskuteční 3. října 2017 od 9 hodin v Brně na Lipové (Penzion Zahrada). Workshop pořádají společně liturgická a misijní komise při ÚR. Cílem je seznámení se s liturgickými tvary, které se vedle liturgie Dr. Farského také používají v Církvi československé husitské (například na setkáních mládeže, na duchovních cvičeních, v menších společenstvích, v domovech pro seniory, ve zdravotnických zařízeních atp.).

Se svými příspěvky vystoupí: Filip Štojdl, Lukáš Bujna, Štěpán Klásek, Petr Šandera, Juraj Dovala, odborným garantem workshopu je bratr patriarcha Tomáš Butta.

Pokud potřebujete ubytování z 2. na 3. 10., pište na: info@penzion-zahrada.cz, tel. kontakt: 728579568. Poplatek za ubytování je zvýhodněný a činí 100,- Kč. Účast na workshopu je jinak bezplatná, stravu si zabezpečí každý sám. Oběd bude společný v restauraci Nika.

Za liturgickou a misijní komisi

bratr Filip a bratr Juraj, biskupové

Knihovna dr. Františka Kováře v budově úřadu ústřední rady

Oznamujeme, že knihovna Františka Kováře, o níž jsme referovali v článku na str. 1 a 3 tohoto čísla, je otevřena pro veřejnost ve středu 10 - 12 a 13 - 16 h. Kontakt na pracovníka knihovny: Mgr. František Brynych, telefon: 724 141 646, e-mail: frantisek.brynych@ccsh.cz.

Vděčnost za stvoření

Ekologická sekce České křesťanské akademie zve k účasti na ekumenické bohoslužbě vděčnosti za stvoření. V úterý 10. října od 18 h ve sboru ČCE v Praze – Nuslích

(Žateckých 1169/11). Kázáním poslouží doc. PhDr. Zdeněk Vojtíšek, Th.D. Po bohoslužbě (cca od 19 h) bude následovat beseda o stromech a alejích s RNDr. Marcelou Klemensovou z organizace Arnika. **JNE**

Výstava Kříž a kalich

Náboženská obec ČČSH Praha 2 - Nové Město (Resslova 6) vás zve na výstavu „Kříž a kalich jako symbol a vyznání“. Výstava bude přístupná do adventu 2017. **red**

Literárně-hudební pořad v Lounech

Ve čtvrtek 12. 10. v 18 hodin vás

zve do kostela ČČSH v Lounech na literárně-hudební pořad brněnského biskupa Juraje Dovaly, který přijede představit svou knihu "Chrám uprostřed tržiště". Beseda bude zpříjemněna písničkami spisovatele v jeho vlastním provedení. **Helena Smolová**

Kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí

pondělí 2.10. 2017, 20.00
CAMERATA PRAGENSIS ORCHESTRA
Aleš Bárta – varhany
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, W. A. MOZART

úterý 3.10. 2017, 17.00
Jan Kalfus – varhany
Yvona Škvárová – mezzosoprán
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

středa 4.10. 2017, 17.00
Zuzana Němečková – varhany
Petr Příbyl – viola
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, W. A. MOZART, C. FRANCK

středa 4.10. 2017, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat – barokní housle
Yvona Škvárová – mezzosoprán
W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL

čtvrtek 5.10. 2017, 17.00
SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS
Michal Hanzal – varhany
Martina Bauerová – soprán
František Bílek – trubka
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, C. SAINT-SAËNS

pátek 6.10. 2017, 17.00
Josef Kšica – varhany
Tomáš Jindra – bas
J. S. BACH, F. SCHUBERT, A. DVOŘÁK, G. VERDI

pátek 6.10. 2017, 20.00
PRAGUE STRING ORCHESTRA
Adéla Vondráčková – housle
Vratislav Vlha – hoboj
W. A. MOZART, J. S. BACH, A. VIVALDI, A. DVOŘÁK

sobota 7.10. 2017, 17.00
Bohumír Rabas – varhany
Miroslav Kejmar – trubka a křídlovka
A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL, T. ALBINONI, J. PACHELBEL

sobota 7.10. 2017, 20.00
CONSORTIUM PRAGENSE ORCHESTRA
Yvona Škvárová – mezzosoprán
Miroslav Laštovka – trubka
J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART, N. PAGANINI

neděle 8.10. 2017, 17.00
GAUDIUM CANTORUM MIXED CHOIR
Štěpánka Heřmánková – sbormistr, soprán
Přemysl Kšica – varhany
J. S. BACH, Ch. GOUNOD W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

neděle 8.10. 2017, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat – barokní housle
A. VIVALDI, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Podobenství o dvou synech

Z biblického textu Matouš 21,28-32 si vypisujte písmenka tímto způsobem: v následujících sloupcích čísel to první vždy znamená číslo biblického verše, druhé číslo udává slovo v tomto verši (včetně předložek a spojek), třetí pak znamená písmeno v daném slovu. Postupujte po sloupcích.

32,5,1	32,7,8	32,5,2
29,2,9	29,5,2	30,1,2
28,3,5	28,2,3	29,3,4
30,2,3	32,3,1	30,2,5
31,3,1	31,7,3	
28,6,2	29,8,3	
31,6,2	28,1,2	

(Řešení z minulého čísla: Království nebeské.)

Jana Krajčříková

Změna programu vyhrazena.

Placená inzerce

Ježíš řekl: „Nechte děti a nebraňte jim jít ke mně, neboť takovým patří království nebeské.“
Mt 19:14

Jak to chodí?
Děti přicházejí se svými rodiči na desátou hodinu do sboru. Při druhé písni mohou odejít na svůj vlastní biblický program. Zpět se potom vrací na posledních cca 15 minut, aby mohly prožít část bohoslužby s rodiči, ale přitom pro ně celá liturgie nebyla příliš náročná.

Co děti čeká?
Čtení z Bible s promluvou, modlitba, vytváření, hra a písničky...

Program je vhodný pro děti od 3 do 10 let

Náboženská obec ČČSH Brno – Botanická zve rodiny s dětmi na nedělní bohoslužby, jejichž součástí je každý týden

NEDĚLNÍ ŠKOLA

HUSŮV SBOR
BOTANICKÁ 590/1
NOBOTANICKA@VODNY.CZ
FB HUSITĚ BOTANICKÁ

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6
Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: PhDr. Václav Drašnar, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik: Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz
Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., Ve Žlíbku 77, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice
Předplatné: Mgr. J. Wendlíková, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@ccsh.cz. Reklamace: tel. 220 398 117

